

РЕШЕНИЕ

№ 14025

гр. София, 23.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
публично заседание на 25.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **1810** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Р. Б. Р., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], срещу Решение № ПИ-28 /31.01.2025 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 94-Р-18/17.01.2025г. срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ изх. № С250022-022-0000231/07.01.2025г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“, ТД на НАП С..

Жалбоподателят счита решението на директора на ТД на НАП за неправилно, незаконосъобразно и необосновано, постановено в нарушение на процесуалноправните норми, при неправилно тълкуване на закона и в противоречие със събраните в хода на ревизията и приложени към преписката доказателства. Конкретно твърди, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки не съдържа фактически и правни основания и липсва анализ на конкретните обстоятелства, които налагат прилагането на обезпечителната мярка. Прави се оплакване, че наложените принудителни мерки са явно несъразмерни и в противоречие с целта на закона и ще му нанесат непоправими имуществени вреди. Моли се за отмяна на оспореното решение.

В съдебното заседание жалбоподателят поддържа жалбата лично и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – директорът на ТД на НАП, чрез процесуален представител юрк. Й., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и обсъди събраните доказателства, установи от фактическа страна следното:

В ТД на НАП С. е образувано срещу Р. Б. Р. изпълнително дело /ИД/ №[ЕИК]/2023 г. за събиране на публични вземания, установени с декларации по ЗДДФЛ и по ЗДДС, както и с РА № Р-22221523000402-091-001/25.09.2023 г., в общ размер 530 232,89 лв., от които главница в размер на 429 756,73 лв. и лихва в размер на 100 476, 16 лв.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С240022-022-0110480/15.11.2024г. на главен публичен изпълнител в ТД на НАП С. са наложени обезпечителни мерки, както следва: 1. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични или постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА Б. в размер на 257 054,67 лв и в ТБ И. АД в размер на 257 054,67 лв.; 2. Запор върху МПС – лек автомобил марка „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] , с цена на придобиване 7 557 лв.

Посоченото ПНОМ е обжалвано по административен ред пред директора на ТД на НАП С., който с Решение № ПИ-377/13.12.2024г. е оставил жалбата без уважение. Решението на директора на ТД на НАП на свой ред е обжалвано пред АССГ, като е образувано адм.д. № 12986/2024г., по което към настоящия момент не е постановен съдебен акт.

За обезпечаване събирането на публичните вземания по горепосоченото ИД №[ЕИК]/2023 г., с ПНОМ изх. № С250022-022-0000231/07.01.2025г. публичният изпълнител е наложил и запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични или постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ОБЕДИНЕНА Б. Б. АД , за сумата от 522 675,89 лв. Това ПНОМ също е обжалвано пред директора на ТД на НАП – С., който се е произнесъл с процесното Решение № ПИ-28 /31.01.2025 г., като е отхвърлил жалбата.

Правни изводи

Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна, поради което е допустима.

По същество е неоснователна.

Решението на директора на ТД на НАП, както и ПНОМ са издадени от компетентни органи, в предвидената форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 195, ал.1 ДОПК подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено /ал.2/. Съгласно ал.3 обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител: 1. по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане; 2. когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание.

В случая публичните задължения на лицето, за които са наложени обезпечителните мерки, произтичат от подадени от самия жалбоподател декларации, т.е. от актове по чл.209, ал.2, т.2 ДОПК, както и от ревизионен акт, който макар и невязъл в сила, съгласно чл.153, ал.1 и чл.157, ал.1 ДОПК подлежи на предварително изпълнение и е годно изпълнително основание по чл.209, ал.2,т.1 ДОПК.

Обоснована е и обезпечителната нужда. Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че в постановлението и потвърждаващото го решение са изложени достатъчно ясни и конкретни мотиви, които обосновават необходимостта от налагането на обезпечителната мярка. Посочено е, че задълженото лице е собственик на едно МПС и има открити банкови сметки в ТБ „П.“ и в ТБ „И.“, върху които е наложен запор, но според отговора на банките по сметките липсват авоари. В тази връзка е посочено, че са установени нови данни - наличието на новооткрита сметка в

ОБЕДИНЕНА Б. Б. АД. Наред с това, на лицето е връчено съобщение за доброволно изпълнение, с което същото е информирано за размера на публичните задължения, но няма извършено никакво плащане. Изложените обстоятелства категорично сочат наличие на обезпечителна нужда, тъй като без налагането на обезпечителните мерки събирането на публичните задължения, които са в особено голям размер, би било невъзможно или силно затруднено.

Спазено е и изискването на чл.195, ал.7 ДОПК, според което обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. При съобразяване наличието на ПНОМ изх. № С240022-022-0110480/15.11.2024г., чието действие практически се свежда до запора върху лекия автомобил, публичният изпълнител е наложил процесния заповест върху сметки в ТБ ОБЕДИНЕНА Б. Б. АД за разликата между общия размер на публичните задължения и стойността на заповестуваното МПС, следователно не е налице свръхобезпеченост.

Неоснователно е оплакването за нарушаване принципа на съразмерност по чл.6 АПК. Несъмнено, всеки заповест върху сметки лишава лицето от възможността да оперира със сумите по заповестуваното парично вземане и има неблагоприятен ефект върху него. Въпрос за доказване е обаче по какъв начин и в каква степен заповестът се отразява неблагоприятно на засегнатото лице. В случая от страна на жалбоподателя не са ангажирани никакви доказателства за твърдението му, че наложените мерки ще му нанесат непоправими имуществени вреди, поради което съдът го приема за голословно и недоказано.

Предвид изложеното, съдът приема, че оспореното решение на директора на ТД на НАП и потвърденото с него ПНОМ са законосъобразни и не са налице основанията по чл.197, ал.3 ДОПК, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателна и следва да бъде уважена.

Така мотивиран, Административен съд София - град, Трето отделение, 51 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Б. Р. срещу Решение № ПИ-28 /31.01.2025 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 94-Р-18/17.01.2025г. срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С250022-022-0000231/07.01.2025г., издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Р. Б. Р. да заплати на ТД на НАП С. сума в размер на 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение .

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: